

بررسی عوامل موثر بر گرایش به تکدی‌گری در شهر یاسوج در سال ۱۳۹۶

تاریخ دریافت: ۹۸/۰۱/۳۰

تاریخ پذیرش: ۹۸/۰۲/۳۱

کد مقاله: ۵۵۱۵۷

مهدی معینی^۱، صدیقه جهانبازیان^۲

چکیده

تکدی‌گری یکی از پدیده‌های اجتماعی شایع در بسیاری از شهرها است که پیامدهای اجتماعی ناگواری دربردارد. هدف اصلی تحقیق عبارت از بررسی عوامل موثر بر گرایش به تکدی‌گری در شهر یاسوج است. مطالعه حاضر از نوع توصیفی-تحلیلی بود که به صورت مقطعی در سال ۱۳۹۶ انجام شد. برای گردآوری داده‌ها، ۴۹ نفر به شیوه نمونه‌گیری خوشه‌ای انتخاب شدند و اطلاعات با استفاده از پرسشنامه جمع‌آوری شدند. تجزیه و تحلیل داده‌ها از طریق نرم‌افزار آماری SPSS نسخه ۲۰ در دو سطح آمار توصیفی و استنباطی انجام پذیرفت. نتایج بررسی نشان داد، بین متغیرهای سن، تحصیلات، وضعیت جسمانی، وضعیت تأهل، بعد خانوار، فقر اقتصادی، مهاجرت و تشویق دوستان، تن‌پروری، ضعف وجدان اخلاقی، عدم نگرش منفی به تکدی‌گری، عدم نظارت و کنترل رسمی، عدم حمایت و تامین اجتماعی، فقر و بیکاری، تضاد طبقاتی، سابقه تکدی‌گری در خانواده و تکدی‌گری رابطه معنی‌داری وجود دارد. بین جنسیت و تکدی‌گری رابطه معنی‌داری یافت نشد. همچنین محاسبه رگرسیون نشان داد، ۴۵ درصد تغییرات متغیر وابسته توسط متغیرهای فقر و بیکاری، سابقه تکدی‌گری در خانواده، زیاد بودن بعد خانوار، عدم حمایت و تامین اجتماعی، عدم نظارت و کنترل رسمی، وضعیت مهاجرت، عدم نگرش منفی به تکدی‌گری و وضعیت جسمانی تبیین گردید. تکدی‌گری بعنوان یک کنش یا فعالیت اقتصادی غیر رسمی می‌تواند دارای علل اقتصادی، اجتماعی، ساختاری، فرهنگی باشد. سیاست‌گذاران می‌توانند برنامه‌ای را طراحی کنند و همه ساله وضعیت تکدی‌گری را در جامعه رصد کنند و برنامه‌هایی مناسب با شرایط جامعه و وضعیت کشور برای کمتر شدن تکدی‌گری ارائه دهند.

واژگان کلیدی: تکدی‌گری، بیکاری، عوامل اجتماعی، فقر اقتصادی، عوامل ساختاری

۱- استادیار جامعه‌شناسی گروه علوم اجتماعی دانشگاه سیستان و بلوچستان (نویسنده مسئول)؛ mmoeini84@gmail.com

۲- کارشناس ارشد جمعیت‌شناسی دانشگاه شیراز